

pSt. aarlig til Forrentning og Afbetaling i 20 Aar; i disse to Henseender vilde altsaa Statskassen være henvist alene til den i Panteretten grundede Sikkerhed. I nærværende Lovforslag har man undgaaet dette, samtidig med at Rentefoden er foreslaaet bestemt i selve Loven Kolonialkassens Garanti udstraffes vel herved over et længere Tidrum (28 Aar) og indtræder strax fra Laanets Ydelse at regne; men Garantien aarlige Belsøb bliver forholdsvis det samme som tidligere forudsat, og i og for sig endogaa noget mindre, idet den for Foretagendet fornødne Kapital nu er nedsat med 1 Million Kroner og Laanet som Følge deraf med $\frac{1}{2}$ Million. I Betragtning af den overordenlig vigtige og betydelige Hjælp, der gennem Laanet ydes selve Den, skjønes det billigt, at der paalægges Kolonialkassen en saadan Garanti, skjøndt den noget overskrider den tidligere paatænte Grændse, men herved maa det dog erindres, at naar Rentefoden sættes til 4 pSt — medens den efter de tidligere Forudsætninger kunde være sat højere — formindstes derved Børgten af Kolonialkassens Garanti for selve Aktiekapitalens Forrentning. Hvad angaar Rentefodens Fastsættelse til 4 pSt., er denne vel at betragte som lav i Forhold til den sædvanlige Rentefod i Vestindien, men hverken Hensynet hertil eller til, at der garanteres 6 pSt. af selve Aktiekapitalen, skjønes at kunne anses imod en saadan Fastsættelse i Betragtning af, at Ydelsen af Laanet ikke er begrundet i Hensyn til det eventuelle Aktiefjæls Jordel, men alene tilsigter paa den mest hensigtsmæssige Maade at yde Den en nødvendig Hjælp i dens yderlig fortrykte Forhold og at forekomme yderligere Ulykker. I Betragtning heraf skjønes det at ville være lidet billigt at betinge højere Rente end 4 pSt. af dette Laan, der dog vil udgjøre en forholdsvis ringe Del af de Statsmidler, der her i Landet staa ude som Laan imod 4 pSt. Rente, skjøndt en saadan Rentefod heller ikke nu her kan betegnes som den almindelige; den større Sikkerhed, som i Almindelighed maa antages at ydes ved den Panteret, som er knyttet til Statskassens her i Landet udeslaaende Fordringer fremfor ved den til dette Laan knyttede Panteret, maa anses for at ville tilveiebringes ved Kolonialkassens yderligere tiltrædende fulde Garanti. Rentefodens Fastsættelse til 4 pSt. skjønes derhos efter samtlige

Omstændigheder at være nødvendig, naar man overhovedet vil kræve, at Kolonialkassen paatager sig den fulde Garanti for Interessentkabels Forpligtelser til Statskassen, og en saadan Garanti formenes ubetinget at burde foretrakkes fremfor en noget højere Rente, i hvilken Henseende det endnu skal bemærkes, at man under denne Forudsætning vil have Sikkerhed for, at de Interessenter, som maatte gøre sig gjældende igjennem den Kontrol, der paa Kolonialkassens Begne bliver at føre med hele Driften, ikke ville komme i Kollision med Statskassens Interessenter som Laangiver. En saadan Overensstemmelse i Interessenter turde derimod ikke altid anses for given under Forudsætning af den tidligere foreslaaede Ordning, medens det dog vilde være forbundet med praktiske Vanskeligheder at se Statskassens Interessenter fuldt hævede i mulige Kollisionstilfælde.

Lil § 3.

Lilsvarende Friheder ere optagne i Anordningen af 21de December 1874 (sfr. Tillæg til Lovtidenden for 1874 Nr. 32 Side 67).

Løvrigt bemærkes, at naar der i nævnte Anordning er krævet Anmeldelse af Interessenter til et Belsøb af idetmindste 400,000 vestindiske Daler, har der, som allerede ovenfor antydet, vist sig Vanskeligheder ved Opfyldelsen af denne Betingelse, og man er derfor forberedt paa at søge en Ændring indført i hin Betingelse, saaledes at de tilfagte Begunstigelses kunne tilflyde en Kreditforening, om end Belsøbet ved dens Dannelse ikke fuldt maatte have naaet 400,000 vestindiske Daler. Efter GouVERNEMENTETS Indberetning maa dog en Indtegning strax af 300,000 vestindiske Daler anses for at være sikret, medens en senere Børgelse iøvrigt ventes.

Lil § 4.

Lil Støtte for en eventuel Kreditforening og for at lette Gærene af Plantager, hvori Statskassen har Penge staaende, Indtrædelse i Kreditforeningen, har Kolonialraadet særlig andraget paa, at man maatte være beredt til at modtage som Afbetaling paa Statskassens Tilgodehavende en eventuel St. Croix-Kreditforenings Obligationer til pari Kurs, hvorved der ikke kan være nogen Betænkelighed; thi om end den aarlige Rente herved bliver noget mindre, maa Sikkerheden paa den anden Side blive større.